

som jeg har sagt, netop kun en tilsyneladende Selvmodsigelse. Jeg taber ikke den eneste rationelle Løsning af dette Spørgsmaal af Syne, men jeg erkender og godkender, at den politiske Opgave, som er det nuværende Ministeriums Eksistensberettigelse, er saa betydningsfuld, at alt andet, som kunde skade Gennemførelsen af denne Sag, maa vige.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) gav i Gaar en ganske forvrænget Fremstilling af Apotekerforholdene i Flauenskjold og Øster Vraa. Jeg skal blot tilbagevise denne Fremstilling og betegne den som paa alle Punkter urigtig. I øvrigt skal jeg ikke opholde mig ved den, men henvise til den faktiske og paa alle Punkter rigtige Fremstilling, jeg har givet. Hensigten med det ærede Medlems Optræden er saa tydelig, at jeg ikke har nogen Grund til at dvæle derved.

Til det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) skal jeg sige, at Medicinalkommissionen har under Overvejelse et Forslag angaaende Ordningen af Jordemøder-væsenet og sikkert ogsaa derunder en Forhøjelse af Jordemødrenes alt for lave Løn. Jeg har Grund til at tro, at dette Forslag om ganske kort Tid vil fremkomme fra Kommissionen, og jeg har den bestemte Forventning, at det skulde kunne lykkes mig at forelægge dette Ting et saadant Forslag allerede i denne Samling.

Efter disse korte Bemærkninger skal jeg tillade mig et Øjeblik at dvæle ved den celebre Dagmar Petersen-Sag, og jeg tror, at jeg derigennem kan besvare en hel Række Spørgsmaal angaaende vor Retspleje, som man har henvendt til mig. Jeg skal give en Fremstilling af de faktiske Forhold i kronologisk Orden. Sagen forholder sig saaledes: I Østbanegade Nr. 7, Kælderen, bor Enkefru Robertson, som har et Brødudsalg, og hos hende tjener en 16-aarig Pige, Dagmar Petersen, som Tjenestepige og en 10-aarig Dreng, Poul, som Bydreng og Frk. Hansen som Ekspeditrice. Onsdag Aften den 24. September savnede Fru Robertson et Sølvuhr, der havde ligget i en Skaal paa Bordet i Sovværelset, og spurgte samme Aften Dagmar, om hun havde taget Uret, hvilket hun, der paa den Tid var i Seng, svarede benægtende til. Det var tydeligt, at det maatte være taget af en Hustyv, men ingen kunde oplyse noget om, hvor det var blevet af. Torsdag op paa Formiddagen kom der en Dame til Fru Robertson og afleverede

Uret, og det oplyses, at det er fundet i Porten til Ejendommen Trondhjems-gade Nr. 3, og saa var det saa uheldigt, at Dagmar, som om Morgenen havde været sendt i Byen med Brød fra Udsalget, vidstes at have gaaet igennem Porten i Trondhjems-gade Nr. 3, og derfor henledes Opmærksomheden og Mistanken paa hende. Hun foreholdes derfor af Fru Robertson Tyveriet, men benægter det. Saadan gaar Torsdagen den 25de. Fredag den 26de kan Ekspeditricen fortælle til Fru Robertson, at Dagmar har bedt en anden Pige, som tjente hos en Mejerist i Nærheden, om, at hun, hvis hun blev spurgt, i Strid med Sandheden vilde sige, at hun havde set Poul gemme Uret i Porten til Ejendommen Trondhjems-gade 3, og den lille Pige havde sagt, at det vilde hun ikke, da det ikke var sandt, og derefter fortalt det til Frk. Hansen. Det er den anden Ting, som henleder Opmærksomheden særlig paa Dagmar, at hun har villet lokke en anden lille Pige til at give en usandfærdig Forklaring. Man kan sige til Dagmars Undskyldning, at hun har gjort det af Forskrækkelse over at være sigtet for at være Tyven, og det er naturligvis ogsaa sandt. Den samme Skræk paadrager hende det tredje Indicium, som paa dette Tidspunkt talte mod hende, nemlig at hun benægter, at hun Onsdag Aften har været hjemme hos sine Forældre, hvilket hun bliver overbevist om at have været, idet der i hendes Besiddelse findes Tøj, som hun den foregaaende Aften har hentet i sit Hjem. Efter alt dette tror Fru Robertson, at Dagmar er den, som har stjaalet Uret, og truer hende med at gaa til Politiet og melde hende. Fredag Formiddag tager Fru Robertson sit Tøj paa for at gaa ud til Pouls Skole for at tale med Skoleinspektøren og faa Poul forhørt for at faa oplyst, om det ikke skulde være ham, der har stjaalet Uret. Der sker da det uheldige, at da Fru Robertson er kommet ud paa Gaden, tilstaar Dagmar, som tror, at hun vil gaa til Politiet, af Skræk for Politiet overfor Frk. Hansen, at hun har stjaalet Uret. Frk. Hansen løber saa ud paa Gaden og kalder Fru Robertson tilbage, Fru Robertson kommer ind til Dagmar, og denne tilstaar, at hun er Tyven. Senere tilbagekalder Dagmar sin Tilstaaelse, som jo ogsaa er urigtig. Dagmars Moder og Søster kommer til Stede og benægter bestemt, at Dagmar kan være Tyven. Dagmars Moder erklærer endogsaa, at Uret aldrig har været borte, hvilket giver Anledning til, at Fru Robertson siger